

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Az Alkotmánybíróság részére 1015 Budapest, Donáti u. 35-45.	Ügyszám: IV/655-2/2019
Ügyszám: IV/655-1/2019	Képezett: 2019 JÚN 05.
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: db	du

Kiegészített alkotmányjogi panasz a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság által hozott Pfv.IV. 21.975/2017/5 számú ítélete ellen
(a 2019.05.02-án kézhez kapott hiánypótlásra felhívó levél alapján)

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[REDACTED] a BKV Zrt., mint alperes ellen polgári bírósági eljárás során első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék 2016. 11.15-én kelt 33.P.22..047/2016/6 számú ítéletét, valamint ezt az ítéletet helyben hagyó Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 2017. 03. 31-én kelt 32.. Pf.20.078/2017/5-II. számú ítéletét helyben hagyó a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság által 2018. 11. 21-én kelt Pfv. IV.21.975/2017/5 számú ítélete ellen a számomra nyitva álló törvényes határidőn belül

alkotmányjogi panaszt

nyújtok be az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény (továbbiakban Abtv.) 27. §-a alapján.

Ennek keretében kérem, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság vizsgálja meg / állapítsa meg a Kúria ítéletének (melyet mellékletben csatolok) Alaptörvény ellenességét, és semmisítse meg azt, mely a lentebb részletezésben hivatkozottak szerint Alaptörvényben biztosított alapjogaimat súlyosan sérti.

I.

Az indítványozói jogosultság alátámasztása

1.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság által hozott Pfv. IV.21.975/2017/5 számú ítéletét 2019.01.23-án kaptam meg elektronikus úton (e-mailban).

2.

Az ítélet az ügy érdekében hozott olyan Alaptörvény ellenes bírói döntés, mely az Alaptörvényben illetve az Emberi Jogok Európai Egyezményében biztosított alapjogomat közvetlenül sérti (személyes érintettségem nyilvánvaló), vagyis a Kúria az Alaptörvényben biztosított jogomra vonatkozóan figyelmen kívül hagyva hozta meg az ítéletét olyan polgári peres eljárásban, amelyben éppen a személyes szabadsághoz fűződő jogom megsértésével kapcsolatban fordultam Bírósághoz, valamint az eljárás során a tisztességes eljáráshoz való jogom is sérült. Vagyis a bírói döntést érdemben befolyásoló Alaptörvény - ellenességről van szó, valamint Alaptörvényben biztosított jogom sérült a bírósági eljárás során is.

A Kúria ítélete ellen fellebbezésnek helye nincs, így teljes mértékben kimerítésre került a jogorvoslati lehetőségem.

II.

Az alkotmány hivatkozott pontjai, melyek sérültek a Kúria által hozott ítélete során:

Alkotmányos jogaim sérelmével kapcsolatosan:

XXVIII. cikk (1) bekezdés (valamint az Európai Emberi Jogok Egyezménye (továbbiakban EJEE) I. fejezet 6. cikke is foglalkozik vele):

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

A személyes szabadság egyik megnyilvánulási formája a szabad mozgás joga, melybe beleértendő a közterületen való helyváltoztatás szabadsága is:

Alaptörvény XXVII. cikk (1) bekezdése, (valamint megtalálható az EJEE 4. kiegészítő könyv 2. cikk (1) bekezdésében is a szabad mozgáshoz való jog)

„ Mindenkinek, aki törvényesen tartózkodik Magyarország területén, joga van a szabad mozgáshoz és tartózkodási helye szabad megválasztásához.”

III.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság által hozott jelen beadvánnyal megtámadott ítélete és az ítélettel záródó felülvizsgálati eljárás alapjául szolgáló polgári peres eljárás fontosabb adatai:

A.

Kereset indítás 2013.07.24

Jogi képviselőm útján keresetet indítottam a Fővárosi Törvényszéken a BKV Zrt. alperes ellen személyiségi jogi igény, nem vagyoni kártérítés tárgyában, mely keretében kértem a Törvényszéket, hogy állapítsa meg, hogy az alperes megsértette a Ptk. 76. § szerinti személyes szabadsághoz fűződő jogomat azzal, hogy 2008.08.01. napon az alkalmazásában álló [REDACTED] jegyellenőr – bár érvényes jegyem volt- feltartóztatott, majd több BKV alkalmazásában álló személy rám ugrott. Indokaim a következők voltak:

2008. augusztus 1. napján a keleti pályaudvari metró megállóban a mozgólépcsőn közlekedtem felfelé, és érvényes jegyemet az ellenőrnek megmutattam. Az ellenőr azonban valamilyen okból-saját állítása szerint azért, hogy az ellenőrzött jegyet visszaadja, kollégájának, számomra felismerhetetlen formában a karszalag, illetve egyéb, az ellenőr azonosítására, ellenőri minőségének igazolására alkalmas azonosító nélkül várakozó [REDACTED] szólt, hogy tartóztasson fel. [REDACTED] alperesi munkavállaló elem kitétte a kezét, ami jelentős fájdalmat okozott, ugyanis friss műtéti sebbe nyúlt bele az alperesi munkavállaló. Ezek után [REDACTED] még ütő mozdulatot is elindított felém, én azonban védekező és egyben megelőző jellegű ütéssel ezt kivédtem. Ezután számos, mint utólag kiderült BKV Zrt. alkalmazásában álló személy ugrott rám, majd a földre tepertek, ott lenn tartottak fogva.

B.

Az ítélet alapjául szolgáló az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás (mely a felülvizsgálat esetén is irányadó tényállás volt):

„A felperes 2008. augusztus 1. napján 14 óra 20 perc körüli időben a Budapest VII. kerület Baross téri metróállomásról felvezető mozgólépcsőt elhagyva a menetjegyét átadta [REDACTED] jegyellenőrnek, és anélkül, hogy az ellenőrzést megvárta volna továbbhaladt, míg [REDACTED]

emiatt odaszólt [REDACTED] jegyellenőrnek, hogy a vádlottat állítsa meg. [REDACTED] kezét kitette a felperes elé, aki annak nekiütődött, és mivel friss műtéti seb volt a hasán ez fájdalmat okozott a felperesnél, aki erre figyelemmel bántalmazta [REDACTED] jegyellenőrt. Ezen cselekményéért a felperest a pesti Központi Kerületi Bíróság 22.P.21.409/2013/70. Számú ítéletében közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntetében, valamint testi sértés büntetének kísérletében mondta ki bűnösnek, és ezért halmazati büntetésül 500 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pesti Központi Kerületi Bíróság ítéletét a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 24. Pf. 7103/2014/5 számú végzésében – némi pontosítás mellett- helyben hagyta.,,

C.

A felülvizsgálat alapjául szolgáló elsőfokú bíróság jogerős bírósági ítélete szerint:

Az első kereseti kérelmemet- vagyis hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes BKV Zrt. alkalmazásában álló személy megsértett a személyes szabadsághoz fűződő jogomban azzal, hogy 2008.08.01. napon az alperes alkalmazásában álló jegyellenőr, annak ellenére, hogy érvényes jegyem volt, feltartóztatott – a bíróság elutasította.

IV.

Alaptörvényben biztosított jogaim, melyet a Kúria Pfv. IV.21.975/2017/5 számú ítéletében megsértett, és e jogaimat sértő a Kúria részéről hivatkozott alkotmányellenes jogi indoklások:

Bevezetesként:

Hivatkozom az Alkotmánybíróság 22/2012 (V.11) AB határozatában foglaltakra a jelen beadvány további pontjaiban hivatkozott az Alaptörvényt megelőzően hozott AB határozatokkal kapcsolatban (mivel a büntetőeljárás alapjául szolgáló cselekmény idején az Alkotmány volt hatályban, a Kúria felülvizsgálati eljárása idején pedig már az Alaptörvény volt hatályban) :

” Az Alkotmánybíróságnak azokra az alapértékekre, emberi jogokra és szabadságokra, továbbá alkotmányos intézményekre vonatkozó megállapításai, melyek az Alaptörvényben nem változtak meg alapvetően, érvényesek maradnak. Az előző Alkotmányon alapuló alkotmánybírósági döntésekben kifejtett elvi jelentőségű megállapítások értelemszerűen irányadóak az Alaptörvényt értelmező alkotmánybírósági döntésekben is. Ez azonban nem jelenti az előző Alkotmányon alapuló határozatokban kifejtettek vizsgálódás nélküli, mechanikus átvételét, hanem az előző Alkotmány és az Alaptörvény megfelelő szabályainak összevetését és gondos mérlegelést kíván. Ha az összevetésnek az az eredménye, hogy az alkotmányjogi szabályozás változatlan vagy jelentős mértékben hasonló, az átvételnek nincs akadálya. Másrészt az előző Alkotmány és az Alaptörvény egyes rendelkezései tartalmi egyezősége esetén éppen nem a korábbi alkotmánybírósági döntésben megjelenő jogelvek átvételét, hanem azok figyelmen kívül hagyását kell indokolni.”

Valamint hivatkozással a 31.1990 határozatban foglaltakra, miszerint: „Az Alkotmánybíróságtól származó, az AB tv. 1. §-ának g) pontján alapuló alkotmányértelmezés annyiban különbözik az egyéb értelmezésektől, hogy az mindenkire kötelező (erga omnes) hatályú, ...”

Alkotmányos jogom megsértésével kapcsolatban:

A.

Tisztességes eljáráshoz való jogommal kapcsolatban

A Polgári peres eljárás során a Fővárosi Törvényszék által hozott I. fokú ítélet, melyet az Ítéletőktábla, mint II. fokú bíróság és a Kúria, mint felülvizsgálati Bíróság ítéletében helyben hagyott, a bíróság

által megállapított tényállásra vonatkozóan nem tett eleget indoklási kötelezettségének, ezért sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való jogom az eljárás során.

A bíróság által az I. fokú ítéletben megfogalmazott tényállás megállapításának módját nem indokolta kellőképpen, ugyanis az általa írt tényállás nem azonos sem a beadványomban általam megfogalmazott cselekménnyel, úgy, hogy az eljárás során a bíróság nem folytatott le bizonyítási indítványt.

Valamint a korábban e cselekménnyel kapcsolatos büntetőeljárás során megállapított tényállással sem azonos- csak részleteiben.

Igaz, hogy a bíróság a bizonyítás meghatározott módjához vagy meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve, szabadon felhasználhatja a felek előadásait, valamint minden bizonyítékot, amely a tényállás megállapítására alkalmas.

Illetve a 2016. évi CXXX. törvény 263. § (2) bekezdése szerint a bíróságot határozatának meghozatalában más hatóság döntése vagy a fegyelmi határozat, illetve az azokban megállapított tényállás - a 264. §-ban foglaltak kivételével - nem köti.

A hivatkozott törvény 320. § (5) bekezdése szerint: Olyan tényre vonatkozóan, amely okirattal bizonyítható, a bíróság az egyéb bizonyítást mellőzheti.

A bíróságnak lehetősége van másik bíróság által megállapított tényállást figyelembe venni adott cselekményre vonatkozóan, annak ellenére, hogy nincs kötve hozzá, azonban a jelen eljárásban a bíróság nem adott magyarázatot arra, nem indokolta kellőképpen, hogy az általa megállapított tényállást mire alapította. Ugyanis csak egyes részeit vette figyelembe a korábbi e cselekménnyel kapcsolatos bírósági eljárás során megállapított tényállásnak (mely eljárás során lefolytatták a bizonyítási eljárást), illetve nem indokolta, hogy miért nem vette figyelembe a keresetben általam megfogalmazott cselekményt tényállásként - különös tekintettel arra, hogy olyan részt hagyott ki a korábbi bírósági eljárás során megállapított tényállásból, (melyre utaló rész az indítványom indoklásában is szerepelt) mely az ügy érdemi elbírálása tekintetében releváns, miszerint „Miatán [REDACTED] a vádlott menetjegyét érvényesnek találta, azt a vádlott részére vissza kívánta adni, és ezért odaszólt kollégájának, [REDACTED] jegyellenőrnek, hogy a vádlottat állítsa meg.”

Arra vonatkozó tényállási elemet hagyott ki a bíró - amire nem adott magyarázatot, nem indokolta - a korábbi bírói törvényi tényállásból, hogy azt követően történt a megállításom, feltartóztatásom, hogy tudatában volt a jegyellenőr, hogy érvényes jeggyel rendelkezem. Különösen jelentőségű az indoklási kötelezettség elmulasztása, mivel a kihagyott részben megfogalmazott információ kihatással van a személyiségi jogsértés szükségesség- arányosság vizsgálatára is, mivel valójában nem a jegyellenőrzés miatt, hanem csak egy számomra már értéktelen jegy visszaadása céljából történt a szabad mozgás korlátozása.

Hivatkozom a Kúria M.I. tanácsa által tárgyaláson elbírált Mfv.I.10.055/2016. számú ügyről, valamint a Kúria M.I. tanácsa által tárgyaláson kívül elbírált Mfv.I.10.144/2017. számú ügyről a bíróságok a Pp. 221. § (1) bekezdésben foglalt indoklási kötelezettsége tárgyában kiadott tájékoztató egy részére:

„A Pp. 221. § (1) bekezdés szerint az ítélet indoklásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tény nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.” - mely indoklási kötelezettségének a bíróság nem tett eleget.

Az I. fokú bíróság ítéletében előadott okirati bizonyítékokkal ellentétes tényállásra vonatkozóan (melyet az I. fokú bíróság sem indokolt kellőképpen hogy mire alapozta az iratellenes tényállást a

rendelkezésre álló iratok alapján, annak ellenére hogy nem folytatott le bizonyítást) sem a II. fokú bíróság, sem a Kúria nem vizsgálta és nem adta indokát annak, hogy a megfogalmazott iratellenes tényállás mire alapul, csak helyben hagyta az iratellenes tényállást.

Azon kívül, hogy a bíróságok a tényállására vonatkozóan indoklási kötelezettségüknek nem tettek eleget, maga az iratellenes tényállás is kihatással van az egész polgári bírósági eljárásban hozott alkotmányos alapjogi kérdést érintő ügyre vonatkozó bírósági ítéletre, ugyanis többek között mint felperes azért fordultam bírósághoz, hogy az alperest marasztalja el velem szemben tanúsított magatartása miatt, mely alapjogomban (Alaptörvény XXVII. cikk (1) bekezdésben meghatározott szabad mozgás korlátozása) sértett. Az alapjogsérelem vizsgálata szempontjából releváns a tényállás- jelen esetben indokolás nélküli iratellenes tényállás- , ugyanis befolyással van a szükségesség- arányosság vizsgálatára a szabad mozgás korlátozása kérdésében, mert nyilván nem azonos megítélés alá esik társadalmi szempontból az, hogy egy közforgalmú közlekedésben való részvétel esetén a cselekmény jegyellenőrzéssel összefüggésben, vagy már azt követően egy társadalmi szempontból lényegtelen cselekménnyel összefüggésben vizsgálendő az a magatartás- amit a polgári jogviszonyban álló fél képviselőjében eljáró személy tanúsított velem szemben- amely indokolatlanul és aránytalanul korlátozott a szabad mozgásomban.

Hivatkozom a 3007/2016. (I. 25.) AB határozatban megfogalmazottakra:

„...az Alkotmánybíróság által vizsgált, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket (Abh., Indokolás [34])”

„Jelen esetben tehát az ítéletekben felhívott jogszabályokból – illetve ezáltal az ítéleti indokolásból – a jogértelmezés általános szabályainak megtartása mellett nem következnek az indítványozót marasztaló bírói döntések, így azok – az Abh. idézett megállapítására is tekintettel – sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből levezetett indokolási kötelezettséget, amely az ítéletek alaptörvény-ellenességét eredményezi. [30] „

„A bíróság egyedi jogvitát eldöntő határozata mögött mindig az a vélelem húzódik meg, hogy az formailag egy előzetes döntésen–jogszabályon –alapul és tartalmilag annak meg is felel. Ha bebizonyosodik, hogy a döntés –a bírói határozat (ítélet vagy végzés) –nem felel meg a jogszabályoknak, ez azt jelenti, hogy a bírói hatalom túllépte a hatalommegosztásnak az Alkotmány által konstituált rendjét és –a magyar Alkotmány által lehetővé nem tett módon –közvetetten bár, mégis bizonyos értelemben az előzetes döntés: a jogszabály megalkotására jogosult hatalmi ág funkciójának gyakorlása területére tévedt. A bírói hatalmi ág eme „eltévelyedésének” szankciója szigorú, egyben alkotmányos szempontból garanciális is. Ha bebizonyosodik, hogy a bírói döntés nem felel meg a jogszabályoknak, azt nem lehet végrehajtani, sőt: ellene jogorvoslatnak van helye, melynek során az ilyen határozatot megsemmisítik” [38/1993 (VI.11.) AB határozat]

„Az Alkotmánybíróság a határozatban utalt arra, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút

jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye (/1998. (III. 11) AB határozat, 14/2014. (V.7) AB határozat) „

B.

Személyi szabadság- szabad mozgás korlátozásához fűződő jogom

A 65/2003 (XII.18.) AB határozat szerint: „A személyi szabadság az egyén olyan autonómiáját jelenti, amely feltételezi a teljes akarati és cselekvési szabadságot a jog keretei között.”.

Ezzel kapcsolatban hivatkozom az alapvető jogok biztosának az AJB- 1312/20123. számú ügyében megfogalmazottakra, melyben hivatkozik az Alkotmánybíróság 66/1991 (XII.21.) AB határozatára: „Az Alkotmánybíróság 66/1991 (XII.21.) Ab határozatában kiemelte, hogy a személyes szabadság alkotmányos alapjogát törvény az Alkotmány megengedő rendelkezése folytán korlátozhatja. Az egyes korlátozó rendelkezések azonban csak akkor fogadhatók el alkotmányszerűnek, ha az általuk elérni kívánt és alkotmányosan elismert célhoz képest a korlátozás szükségszerű és arányos. E követelmény az Alaptörvény IV. cikk (1) bekezdésének és az alapvető jogok lényeges tartalmának korlátozását tiltó I. cikk (3) bekezdésének egymásra vonatkoztatásán alapul.

Az Alkotmánybíróság megítélése szerint a személyes szabadsághoz való jog és a mozgásszabadsághoz való jog egymáshoz vonatkoztatása alapján a személyes szabadsághoz való jog érdemben felhívható valamennyi, a mozgás és helyváltoztatást is korlátozó jogszabály alkotmányossági megítéléséhez. A mozgásszabadsághoz való jog személyes szabadsághoz való joggal együttesen is értelmezhető.[46/1994. (X.21.) AB határozat].”

Az Alkotmánybíróság gyakorlatában az 55. § (1) bekezdése védelmet nyújt a szabadságtól való megfosztásnak nem minősülő, de a személyi szabadság bizonyos – esetről esetre megítélt- mértékű korlátozásával szemben is, mint például a felvilágosítás kérése céljából történő feltartóztatás a 13/2003 (IV. 9.) AB határozatban.

A **13/2003. (IV. 9.) AB határozat**, mely határozat az 2008.08.01-jén hatályban lévő Alkotmányt vette alapul, mely a közterület felügyeletről szóló törvényben: „A válaszadás idejéig a kérdett személy feltartóztatható” szövegű mondata alkotmányellenes, a feltartóztatással kapcsolatban ennek indoklása többek között az alábbiakat tartalmazta: „..a személyi szabadsághoz való jog sajátos tartalma miatt- korlátozásnak minősül, egyúttal érinti az Alkotmányban sui generis jogként meghatározott mozgásszabadságot is. **"Az Emberi Jogok Európai Bírósága** joggyakorlatában a mozgásszabadság és a tartózkodási hely megválasztásának szabadsága a személyes szabadság egyik megnyilvánulási formájának tekinthető. Az Alkotmánybíróság a 60/1993. (XI. 29.) AB határozatban értelmezte e jogok alkotmányos tartalmát, s megállapította, hogy - különböző megnyilvánulásaikban, így pl. a közlekedés szabadsága terén - a helyváltoztatáshoz való jog szabadságát jelentik. (ABH 1993, 507, 509-510.)" [35/2002. (VII. 19.) AB határozat, ABK 2002. június-július, 288, 295.]. „

„A korlátozásra vonatkozó törvényi szabályozásnak - az Alkotmány rendelkezéséből fakadóan - tartalmaznia kell a korlátozás okát, továbbá meg kell határoznia az adott korlátozási formának megfelelő eljárást.

A korlátozás arányosságának és ezzel együtt alkotmányosságának megítélését az alkotmányi követelményeken alapuló tényezők befolyásolják. Ennek körében meghatározó jelentőségű a mozgás- és személyi szabadság korlátozása időtartamának mértéke, annak indokoltsága, valamint a jogtalan korlátozás esetére nyújtott jogorvoslati jog és egyéb jogkövetkezmények meghatározása és azok megfelelése.”

„Tekintettel arra, hogy az eljárásban az Alkotmánybíróság önkormányzati közszolgálati feladat ellátását végző személy intézkedési jogosultságának alkotmányosságát vizsgálta..”

"A jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket." [56/1991. (XI. 8.) AB határozat, ABH 1991, „454, 456.]

„A korlátozás súlya mindezek alapján nem áll arányban a hatósági feladatellátás biztosításában megjelenő alkotmányos céllal. Az aránytalanságot a vizsgált esetben két körülmény különösen jelentőssé teszi. Az egyik: az alapjogi korlátozás feltevésén alapul, nevezetesen azon, hogy az elnyert válasz hozzájárul a közterület-felügyelői tevékenység eredményességéhez. A megfelelő eljárásjogi szabályozás nélküli kényszerítés a megkérdozett és emiatt feltartóztatott személyt érdeminek tűnő, ám valótlan tájékoztatásra szoríthatja, ami a saját személyi szabadságának korlátozását megszünteti ugyan, de a hatósági feladatellátáshoz segítséget nem ad, esetleg éppen hátráltatja azt. A másik releváns körülmény abban ragadható meg, hogy az alapjogi korlátozás jogsértő magatartást nem tanúsító, ügyfélnek vagy szabálysértést elkövetőnek nem minősülő személyt érint. Az Alkotmánybíróság rámutat: alkotmányos cél elérése érdekében a személyi szabadság szükséges és ezen túlmenően arányos törvényi korlátozására általában akkor kerülhet sor, ha azt a korlátozással érintett személy jogsértő magatartása vagy cselekménye, illetőleg kényszerítő ok vagy nyomós közérdek alátámasztja, illetve indokolja. Ilyen feltételek hiányában az Alkotmánybíróság az alapjog korlátozását általában alkotmányellenesnek minősíti.”

Az Állampolgári Jogok Országgyűlési Biztosának az **OBH 3078/2008**-as számú ügyben kiadott 2008. szeptember 30-án keltezett, [REDACTED] s.k. aláírással ellátott, a BKV Zrt. jegy- és bérlet ellenőrzési, valamint pótdíjkövetelés- érvényesítési gyakorlatával kapcsolatosan indított átfogó vizsgálat eredményeit, megállapításait tartalmazó jelentését (2007.01.01.2008.08.30. időszakra vonatkoztatva) megállapította többek között, hogy:” A kérdés kapcsán szeretném hangsúlyozni azt is, hogy az utazási jogosultság ellenőrzése során a BKV Zrt. munkatársai nincsenek az utasokkal szemben fölérendelt helyzetben, hanem pusztán egy szerződés teljesítését ellenőrzik. Még az ellenőrzés és a pótdíjazás lehetősége sem jelenti azt, hogy az e feladatot ellátó személyek hatósági jogkört gyakorolnak, hiszen a szolgáltató BKV Zrt. is ugyanolyan magánfél a szóban forgó szerződések tekintetében, mint a szolgáltatását igénybe vevő utasa. A magyar jogrendszerben hatósági jogköre az állami és önkormányzati szerveknek van, magánszemélyek igazoltatására pedig a rendőrség jogosult, **magánjogi jogalanyok hatósági jogkört nem gyakorolhatnak.**”

Valamint hivatkozom az **AJB – 188/2011** számú ügyben kiadott 2011. június 17-én keltezett, Prof. [REDACTED] s.k. aláírással ellátott, a visszatartási jog tartalmával kapcsolatban alapvető joggal összefüggő visszasság gyanúja miatt indított átfogó vizsgálat eredményeit, megállapításait tartalmazó jelentésre – melynek most csak fontosabb részleteit idézem:

3. oldal: „A jegyellenőri állomány jogállását tekintve közfeladatot ellátó személy, így nem rendelkezik hatósági jogkörrel, a személyes szabadságot nem korlátozhatja, kényszerintézkedést nem alkalmazhat. „

6. oldal: „Az Alkotmánybíróság 66/1991. (XII. 21.) AB határozatában kiemelte, hogy a személyes szabadság alkotmányos alapjogát törvény az Alkotmány megengedő rendelkezése folytán korlátozhatja. Az egyes korlátozható rendelkezések azonban csak akkor fogadhatók el alkotmányszerűnek, ha az általuk elérni kívánt és alkotmányosan elismert célhoz képest a korlátozás szükségszerű és arányos.”

Esetemben, azáltal, hogy érvényes jeggyel utaztam és kijáratnál ellenőrzésre átadtam a jegyem, majd anélkül, hogy megvártam volna a jegyem visszavételét továbbmentem – vizsgálva az alkotmányos jogom korlátozásának lehetőségét egyértelmű az előbb hivatkozott AB határozatban foglaltak alapján is, hogy egyik feltételnek sem felel meg az a magatartás, mellyel szabad mozgásomban korlátozott a jegyem megvárására, a fizikálisan is megállásra, várakozásra készített sértett.

Az előbbi AB határozatban foglalt aránytalansággal kapcsolatos egyik körülmény, itt is előfordul: feltételezésen alapult, hogy azért nem vártam meg a jegyellenőrzés végét, mert esetleg érvénytelen a jegyem. A másik fontos körülmény, hogy nem tanúsítottam semmilyen jogsértő magatartást, mindent betartottam abból, ami az Utazási Feltételekben előírás volt számomra, mint a BKV Zrt. szolgáltatását igénybe vevő utasra nézve. Ez alapján egyértelmű a velem szembeni szabad mozgás korlátozása.

Társadalmilag nem jelentős cselekmény (már nem használható jegy visszaadása)nem lehet cél, nem indokolhatja a szabad mozgás korlátozását.

Az Alkotmányban biztosított szabad mozgásomban korlátozott az alperes alkalmazottja – így alkotmányellenesen állapította meg a Kúria, hogy nem sérült a szabad mozgáshoz való jogom. Álláspontom szerint semmilyen alkotmányos cél nem fűződik ahhoz, hogy ellenőrzést követően a részemre már használhatatlan jegyem visszaadják/visszavegyem, amely miatt az Alkotmányban rögzített szabad mozgásomban korlátozhatnának, sem arányban nincs vele.

Ennek ellenére- álláspontom szerint az Alkotmánnyal ellentétesen -állapította meg a Kúria, hogy nem sérült az alkotmányos jogom a BKV Zrt. alkalmazottja velem szemben tanúsított eljárása során.

Ezúton nyilatkozom, hogy a személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Pécel, 2019. 05.30.

Tisztelettel:

Kérem, hogy a 2019.03.21-én kelt levelemhez csatolt mellékleteket jelen levélhez is figyelembe venni szíveskedjenek.

Mellékletek:

Kúria fv. III. 1.512/2014/6. számú ítélete	-	6 lap
Polgári peres eljárás I. fokú ítélete	-	6 lap
Polgári peres eljárás II. fokú ítélete	-	6 lap
PKKB 22.B.21.409/2013/70 számú ítéletének tényállást tartalmazó oldala	-	1 lap